

חיים: מציג את זה בישראל - שמלות מנייר

בשלב הביניים בין שמלות-שמלות, לבין שמלות-בלי-שמלות, המציאו גאוני האופנה האמריקאים את שמלות-הנייר. המיוחד לשמלות הנייר הוא לא רק זה ש' הן עשויות מנייר, אלא זה שלמרות שהן עשויות מנייר, הן יקרות יותר משמלות קטיפה ומשי.

מדוע? כי מחיר שמלת-נייר הוא משלושה עד המישה דולאר. לובשים אותה פעם אחת, ואחרי זה זורקים אותה לפח, ולמחרת צריך לקנות שמלה חדשה. בעוד ששמלה

לחלוטין לשמלות רגילות מבד רגיל. ועכשיו סוף-סוף יוכלו הסופרים הישראליים לכתוב: "הוא קרע מעליה את בגדיה". וזה יתקבל בהחלט על הדעת. כשתבואנה שמלות-הנייר האמיתיות מאמריקה, זה כבר לא יהיה כל-כך קל. כי שמלות-הנייר הן דחקא חזקות מאוד: אין הן נקרעות, אין הן מתלקחות ואינן מתקלקלות במים. הבחור החזק יכול לנסות לקרוע את זה ממנה, לכבות על זה את הסיגריה שלו (אם הוא ישראלי) או לזרוק אותה לבריכה.

גרמניות באריזה כל עיתוני העולם היו החדש מוצפים בכתבות אודות שמלות-נייר, המיוצרות ברוב ארצות-העולם. למרות שהשמלות הנמכרות הן צנועות ושימושיות, הרי בפירסומים מופיעים דגמים נועזים ביותר.

רגיל לגמרי בדיזנגוף

כשהודית וציפי עברו ברחוב לבושות בשמלות-נייר, התפלאו כולם מגיזרתן, מהרגליים שלהן, ומהכל, אבל אף אחד מהעוברים ושבים לא הבחין בכך שהן לבושות בשמלות-נייר.

כל הדברים האלה בכלל לא יעזרו להן. וצבעים — כדי שתוכל לצייר על השמלה באמריקה מספקים לקונה אפילו מכחול המנייר, ציורים כאחת נפשה.

מיושנת, עשויה מבד, נקנית פעם אחת לחילת העונה, ומשמשת למשך כל השנה, עם תיקונים קטנים גם לשנים הבאות. יש לשמלת-הנייר עוד כמה תכונות מיוחדות. תכונתה החשובה ביותר היא שהיא דומה, בכל פרט ופרט, לשמלה מבד. היא נראית כמוה, צבועה כמוה, עושים אותה מנייר מעורב בחומר סינטטי הנקרא קוויסל, והייצורנים מתחרים ביניהם מי יצליח לעשות נייר שהיה הכי לא דומה לנייר.

למה, אם כן, לעשות מנייר, כשאפשר פשוט לעשות אותן מבד? שאלה טפשות, כמוכן, זה פשוט יותר מודרני.

★ ★ ★

מיליונים לספרדי

כיוון שזה מודרני, מייצרים מזה הכל. חליפות, מכנסיים, שמלות ערב ארוכות, שמלות מיני וביקני, ולנערות המעוניינות להיות בתוך תוככי האופנה, גם תחתונים וחזיות.

ממציא הנייר הוא בחור ספרדי צעיר בשם פקו רבאנה. הוא המציא לפני שותיים את השמלות-המתכתיות ואת הבגדים הפלסטיים וכשכל העולם כבר גמר להעתיק את זה, הוא מיד המציא את הנייר, וכבר הפך מזה למיליונר. וזה שהנייר כבר הומצא כמה שנים טובות לפניו לא שיכנע את המיליונרים שישפיקו לזרום לכיסו.

שמלות-הנייר עלו תחילה על נערות ארי-צוה-הברית, כיסו אותן, ונקרעו מהן — אחר כך הגיעו לפאריס, וזו שם להצלחה כל כך גדולה, עד שסוחר רוזני מיהר לייקום לכבודן בוטיק מיוחד, המיוחד למוצרי נייר.

ואם זה הגיע לפאריס, אין שום סיבה ש' זה לא יעבור לישראל. לכן פנה העולם הזה אל מתכנן האופנה הצעיר והנוצז יצחק אולר (27), המתכנן הכיין כמה דגמי נייר, הלביש בהן כמה דוגמניות, ולמרות שלא היה קרוב צבעוני, הוא הצליח וזן זמן קצר ליצור שמלות מקסימות הדומות

יהודית לציפי הן חתכו אחת לשניה כל כך הרבה חתיכות, שבסוף, כדי לחזור הביתה, הן נאלצו ללוש את השמלות מבד אמיתי.

ציפי ליהודית שמלות-הנייר, הקלות לחיתוך ושאינן דורשות תפירה, עוררו את הדמיון ואת הרצון לתיקונים מאולתרים באמצע הרחוב. ויהודית החזירה לה.